

რა ინფორმაციებს ფლობენ ამომრჩეველები მაჟორიტარი დეპუტატობის კანდიდატთა შესახებ

ქეთი ვობრიანი: კონკრეტული კანდიდატების წინასწარჩენილი კამპანიას დეტალურად ვერ ვხედავთ, რით არ ვაყენებთ. კანდიდატებზე ზოგადი ინფორმაცია მაქვს. იმდენი არჩევნებზე ცოტა მეტ ინფორმაციას მოგვცავენ კანდიდატებიდან ვიცი ვასილ ჩიგოგიძე, ნინო შქერიანი, ასევე ვიცი, რომ „ლელოს“ ჰყავს კანდიდატი, მაგრამ კონკრეტულად ვინ, არ ვიცი.

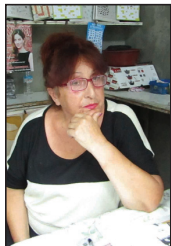

მარინა ქუტუბაძე: არ ვარ პოლიტიკით დაინტერესებული. დეპუტატობის არც ერთ კანდიდატს არ ვიცნობ გარდა იმისა, ვისაც მე ვაძლევ ხმას.

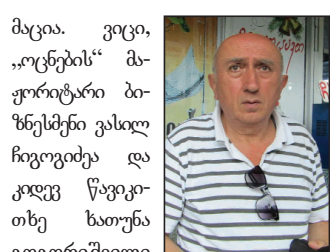
ლია ტაბატაძე: მე მინდა დეპუტატი ვახდენო, მაგრამ მინდა შევიტყუო. ასე ვაზრდა, ქვერვილი, ბევრი სასიკეთო საქმის გაკეთება შეუძლია. ოხურობის გამოადგება ნამდვილად.

მადონა ცქვიტინიძე: მხოლოდ ვასილ ჩიგოგიძე ვიცი, რომელსაც ვაძლევ ხმას.

ნუგზარ გორდელაძე: დეპუტატობის ორი კანდიდატის შესახებ მაქვს ინფორ-

მაცია. ვიცი, „ოცნების“ მაჟორიტარი ბიზნესმენი ვასილ ჩიგოგიძე და კიდევ წაგიკითხე სათუნა გოგორიშვილი იყრის კენჭს.

ზოგიერთი პარტიის კანდიდატი არც მაინტერესებს, რადგან თვითონ პარტიას არ ვერღობი. ჩემთვის ინფორმაციის წყარო ტელევიზია და გაზეთია. სოციალურ ქსელებში ინფორმაციას არ ვეძებ. არ ვერღობი და იმბოტომ.

მანანა სარიშვილი: ვასილ ჩიგოგიძის შესახებ მაქვს ინფორმაცია. სხვა კანდიდატები არ ვიცი. სიმარ-

თელ გითხრათ, ვერ არც ჩიგოგიძის საარჩევნო პროგრამას ვიცნობ. არჩევნების შესახებ ინფორმაციას ძირითადად სოციალური ქსელებით ვიღებ.

ირინა ჩხარტიშვილი:

ვაშაძის პარტიას ჰყავს კანდიდატი, ვიცი. საინფორმაციო ბუკლეტებს არიგებდა. ასევე ჩიგოგიძის შესახებ მაქვს ინფორმაცია.

თორნიკე რუსაძე:

მართალი გითხრათ, ვერ ვიცი, ვინ არის მხოლოდ ორი დეპუტატობის კანდი-

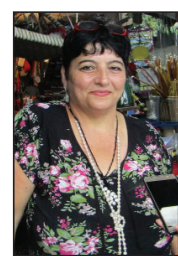
დატი ვიცი: ვასილ ჩიგოგიძე „ქართული ოცნებიდან“ და გიორგი სიორიძე „ლელოდან“. გიორგი ზაზა სიორიძის შვილია ვიცი. ინფორმაციებს ადგილობრივი მედიიდან ვიღებ.

ნანა პაიჭაძე:

საერთო, აპოლიტიკური ადამიანი ვარ. შესაბამისად, არჩევნებთან დაკავშირებითაც არ მაქვს დიდი ინფორმაცია. კანდიდატებიდან კ ვასილ ჩიგოგიძე და კახა სიორიძე ვიცი.

ვენერა სუჭუა: ვერ ვიცი, ვინ არის კანდი-

დატების შესახებ არაფერი ვიცი. არჩევნებზე აუცილებლად წავალ. არჩევნები რომ მოახლოვდება კანდიდატებს და მათ პროგრამებსაც ვაფასებ და სასურველ კანდიდატსაც შევარჩევ. ინფორმაციას ტელევიზიიდან და ინტერნეტიდან ვიღებ.

ოთარ თედორაძე:

ოთარ თედორაძე: ვერ ვიცი, ვინ არის კანდიდატი არ ვიცი. როცა დაწყებულა გაზეთში, ვაფასებ. ადგილობრივი გაზეთია ჩემთვის ინფორმაციის მთავარი წყარო. კანდიდატები ვერ არ ვიცი, მაგრამ პარტიას ვიცი, რომელსაც ვუჭერ მხარს. იმანიშვილის პარტია იქნება კიდევ ოთხი წელი და მეტი ვნახოთ....

ა ლ ი ო ნ ი

უძველესი გაზეთი უახლესი ინფორმაციებით!

ს ა ზ ო გ ა დ ო ე ბ რ ი ე ვ - პ ო ლ ი ტ ი კ უ რ ი გა ზ ე თ ი .

ყოველკვირეული ბაზოკითხვა. № 22 (10356) 24 აპრილი 2020 წ. შპსი 60 თმთრი.

ბუსიკ ლომინაძე: „ბვინდა ამ პროცესებში მუშაობიანად ჩაიაროს“

ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის ახალი დაბა - გომისძო, რომელიც მომავლის სამთო კურორტია, აქ მიმდინარე სამუშაოების გამო საყოველთაო ყურადღების ცენტრში მოექცა.

რა ხდება კურორტზე?
- ამ კითხვით დავიწყებ ინტერვიუ დაბა გომისძოში ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის მერის წარმომადგენელ ბესიკ ლომინაძესთან

- ძალიან მნიშვნელოვანი პროცესი მიმდინარეობს კურორტის ისტორიაში. ერთის მხრივ ეს არის უკანონო მშენებლობები, სააგარაკო ადგილების მადიბელთა შემოსვლა საქართველოს თითქმის ყველა საქართველოს თითქმის ყველა რეგიონიდან და მეორეს მხრივ საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის

თხილის ბიზნესში ჯიუტად „მტეხლაობენ“

ალიონი. - „ყოველთვის ასეა გურიაში დაბალი ფასები თხილის მოსავალზე. არც ერთ სხვა რეგიონში: აჭარა, სამეგრელო, ამას ვერ ბედავენ. იცით რატომ? იქ ხალხის რიდი და შიში აქვთ. დღეისთვის სამეგრელოში 5 ლარი ღირს თხილი. არ დამიწყით ახლა, სკოლა იწყება, უხარისხოა თხილი და.ა.შ. ნუ მისცემთ უფლებას, ერთ მუჭა საქმოსნებს, დავამონოთ, გაგმარცხოთ და მოგატყუოთ“ - წერს ლიხაურელი ირმა გორდელაძე თავის ფეისბუქგვერდზე.

ბოლო კვირაში თხილის ბიზნესში განვითარებული საგანგაშო, მაგრამ არახალ. დაუსჯელობის სინდრომს გურიაში ყველაზე დიდი გასავალი აქვს, - ასე ფიქრობენ ადგილობრივი ფერმერები.

გასულ კვირაში 2-ჯერ გააშუქა გაზეთმა „ალიონმა“ თხილის მიმდებარე პუნქტების საქმიანობა თავის ფეისბუქგვერდზე. თხილის თემას 20 000-ზე მეტი ნახვა, ათეულობით გაზიარება და უამრავი კომენტარი მოჰყვა. დღეს ეს თემა ყველაზე აქტუალურია ოზურგეთში.

- ხომ ამოვიდა 10 თხილიდან ყველა სალი. ხომ მითხრით, თითოეულ სალი კმკალზე 50 თეთრს ვიანგარიშებ, 4,5 ლარი მაინც მომეცა.

- ვერ გადავიხდი 4 ლარზე მეტს. მე რა ვქნა, ზუგდიდელი თუ ადგილობრივი ჩამარბელები 100 კმკალ თხილს გამიტეხავენ. - ასეთ დიალოგს წავაწყდით, სასტუმრო

„გურიას“ უკანა ეზოში მდებარე ერთ-ერთ თხილის მიმდებარე პუნქტში.

ეს დიალოგი იმით დასრულდა, რომ ფერმერმა თხილი უკან, სახლში წაიღო.

მომდევნო დღეებში ფასი 3 ლარამდეც კი დაეცა.

19 აგვისტოს, ფერიცვალობას, თხილის დაბალი ხარისხის გამო, მიმდებარე პუნქტების უმრავლესობა არ მუშაობდა.

- 3 ლარი? რას ამბობთ. მთლად ფეხებზე დაიკიდეთ ხალხი. არ ჩავაბარებთ. წავიდეთ სახლში, - ცხარობდა ლიხაურელი ფერმერი.

- რა ვქნათ, რა ვუთხრათ ამ ხალხს არ ვიცი. გუშინ ერთ-ერთი ქარხნის წარმომადგენელმა 100 ცალი თხილის კეკალი გატეხა ჩაბარებისას. 79 ცალი აღმოჩნდა სალი.

თხილი დამიწუნა და არ ჩაიბარა. ითხოვენ, თხილი გატეხეთ და ისე ჩავიბაროთ. თუ 8 კეკალზე ნაკლები იქნება სალი, არ ჩავიბარებ, - გვითხრა ერთ-ერთმა მიმდებარე, მანვე გაზეთის გამოშვების დღეს გვითხრა, რომ გლეხებზე არანაკლებ ცუდ მდგომარეობაშია მიმდებარე.

- თხილის გადამამუშავებელი საწარმოების მოთხოვნები უფრო გამკაცრდა. თხილის მიმდებარე რ.გ-მ გუშინ (20 აგვისტო) 6 ტონა თხილი ჩააბარა. გაუტეხეს, შეამოწმეს და 1800 ლარი აზარალეს.

თხილის მწარმოებელ ასოციაციის (GHGA) თხილის საშრობ და საწყობ ცენტრებში, 20 აგვისტოს მდგომარეობით, 1 კილოგრამი თხილის გულის სარეალიზაციო ფასი 16 ლარს

შეადგენდა. ამ მონაცემებით კი ასოციაციის წევრი ფერმერებისთვის ჩაბარების ფასი 7,20 ლარი იყო.

- თხილის მწარმოებელი ასოციაციის წევრებისთვის თუ არის დღევანდელი ფასი 7.20 ჩვენთან როგორაა 3 ლარი? ის ასოციაცია საქართველოში არ არის? თუ უცხო პლანეტაზეა. ფასიც გატეხილი თხილის გულიდან გამოყავთ. 16 ლარია გატეხილი თხილი და გამოსავლიანობის პროცენტზე ამრავლებენ, - წერს გაზეთ „ალიონის“ ფეისბუქგვერდზე მერაბ ბოლქვაძე.

სოციალურ ქსელშივე გავრცელდა ინფორმაცია, რომ ლიხაურელი ფერმერები საპროტესტო აქციის გამართვას აანონსებენ.

გაზეთი „ალიონი“ სარეკლამო მომსახურების ტარიფები

- მე-2 მთლიანი გვერდის (648 კვ.სმ) ღირებულება 120 ლარია;
 - მე-3-7 (თითოეული 810 კვ.სმ) მთლიანი გვერდებისა - 150-150 ლარი;
 - 1-ლი, ფერადი გვერდი მთლიანად (810 კვ. სმ) არ იყიდება, ნახევარი გვერდის (405 კვ. მ) ღირებულება 300 ლარია;
 - ბოლო, მე-8, ფერადი გვერდი მთლიანად 300 ლარი ღირს;
 - შიდა შავთერ გვერდებზე ფერადი ბეჭდვის შემთხვევაში გვერდის საფასური 50 ლარით იზრდება.
 - პოლიტიკური რეკლამის ღირებულება ორმაგია;
 - მილოცვა ფერად გვერდზე 32,40 კვ. მ-ზე, სურათით - 25 ლარი;
 - სამგლოვიარო განცხადება - სიტყვა 25 თეთრი, პლუს სურათი (5X6 სმ) - 2 ლარი;
 - გახსენება, ნეკროლოგი - სიტყვა 20 თეთრი, პლუს სურათი (5X6 სმ) - 2 ლარი;
- საკალო ფასი: 60 თეთრი, ხელმოწერა: ერთი თვით - 2,40 ლარი, სამი თვით - 7,20 ლარი, 6 თვით -14,40 ლარი, ერთი წლით - 29,60 ლარი.

გაზეთში გამოქვეყნებული მასალების შინაარსი შეიძლება არ ემთხვეოდეს რედაქციის თვალსაზრისს. ავტორები თვითონ არიან პასუხისმგებელი ინფორმაციის სიზუსტეზე. რედაქციაში აუთორიზაციის შემთხვევაში, ამ ვადის გასვლის შემდეგ პრეტენზიები აღარ მიიღება. რედაქცია ავტორებისაგან არ მიიღებს სამ ხელნაწერ გვერდზე მეტ მასალას. გამოქვეყნებული მასალების გადაბეჭდვა აკრძალულია რედაქციიდან ნებართვის გაცემის გარეშე.

სარეკლამო კომპანია
რედაქტორი
ნუგზარ ასათიანი
nugzarasatiani@rambler.ru
558 499100
საინფორმაციო სამსახურის ხელმძღვანელი:
თემურ მარშანიშვილი
tem52@mail.ru
599 373515
კომპიუტერული უზრუნველყოფა
გიორგი გოგოლაძე
gia_77@mail.ru
551 576060
რედაქციის მისამართი: ქ. ოზურგეთი, გაბრიელ ებისკოპოსის ქ. №3
ტელ: 558 499 100 გაზეთი რეგისტრირებულია ოზურგეთის რაიონულ სასამართლოში 18. 11. 2004 №44/4-311
გაზეთი იბეჭდება გამომცემლობა „მერიდიანში“
მის: თბილისი, ვ. ბაგრატიონის ქ. №77

დაინყეთ ყოველი ოჩხაბათი აციონზე
«ალიონი»

ბესიკ ლომინაძე: „გვინდა ამ პროცესებმა გზავილიანად ჩაიაროს“

ამის შესახებ. შარშან დიდი მუშაობა ჩატარა მუნიციპალიტეტის ზედამხედველობის სამსახურმა ამ პროცესების შესახებ, რაღაც ეტაპზე შეაჩერა კიდევ, მაგრამ შემდეგ ეს პროცესი შეუქცევადი გახდა. ამას წელს მოჰყვა სოფელ გომში ოზურგეთის მერიისა და პოლიციის წარმომადგენლების მიერ ერთგვარი საგუშავოს შექმნა, სადაც დღედაღამ მორიგეობენ, ერთხანს შუახევის მხრიდანაც მორიგეობდნენ, ამ ბოლო დღეებში შუახევის მხრიდან კვლავ შემოდის სამშენებლო მასალებით დატვირთული ავტომანქანები კურორტის ტერიტორიაზე.

-**დაბის ტერიტორიაზე შენდება წინასწარმეტყველ ელია თეზბიტელის სახელობის ტაძარი. ტაძრის მიმდებარე ტერიტორიაზე კოლეგია დასობილი, მავთულ-ხლართებითაა შემოსაზღვრული რამდენიმე სააგარაკო სახლის ასაგები ადგილი...**

-**ჩვენ უკვე დავიწყეთ ასეთი მონიშნული ადგილების გაწმენდა ე.წ. კოლეგისაგან, რაშიც აგრარული და თავისუფალი უნივერსიტეტების სტუდენტები გვეხმარებიან. ზვალ (ინტერვიუ 17 აგვისტოს შედეგ), ეკლიანი მავთულით შემოსაზღვრულ ადგილსაც გავათავისუფლებთ...ხეებს შე-შად ვიყენებთ, ხოლო რკინას ვასაწყობებთ.**

სეზონის დასრულებამდე დაბის ტერიტორიაზე ავტომანქანით სამშენებლო-სარემონტო სამუშაოები (გვულისხმობ იმ შენობებს, რომლებიც 2007 წლამდეა აგებული). ეს უპირველესად დამსვენებლების ინტერესებიდან გამომდინარეობს.

-**რა ინფრასტრუქტურა აქვს ამჟამად დაბას...**

-**კარგად იცით, წყლის პრობლემა გომისმთაზე ძირითადად მოგვარებულია, ამჟამად სოფლის წყალსადენების ა (ა)იპი შიდა დაქსელების სამუშაოებს აწარმოებს; ელექტროენერგია კურორტს მიეწოდება; მუშაობს 5333 სამრეწველო და სასურსათო მაღაზია და 2 პურის საცხობი. არის ადგილობრივი ფერმერების ნაწარმი: ხორცი, ყველი და ა.შ.**

ყურადღება ექცევა ნავის გატანის თემას. ოზურგეთის მერიამ 10 ახალი ნავის ურნა დადგა დაბის ტერიტორიაზე. გომისმთაზე მოვლინებულია 2 პოლიციელი...

-**რა სამუშაოებს ასრულებთ მუნიციპალიტეტის მერიის ზედამხედველობის სამსახურთან ერთად?**

-**საქართველოს მთავრობის გადაწყვეტილებით, იწყება ოზურგეთი-გომისმთის ახალი გზის მშენებლობა. ამ გზამ დაბის ტერიტორიაზე უნდა გაიაროს. ამიტომ მერიის ზედამხედველობის სამსახური სწავლობს, ხომ არ არის გზის კვეთაში მოქცეული რომელიმე სააგარაკო სახლი, ამოწმებს სხვა კონტურებს.**

-**და მაინც, მთავარო თემა ამჟამად მიწის ნაკვეთებზე უფლებათა სისტემური რეგისტრაციის პროექტია...**

-**ყველანაირად ხელს ვუწყობთ. საჯარო რეესტრის წარმომადგენლები დაბის ტერიტორიაზე არიან დაბინავებული. ამინდიც არ უწყობს ხელს მათ მუშაობას. ხშირია ნისლი. მაგრამ იმედი გვაქვს, ისინი თავიანთი პროფესიონალიზმით განსაზღვრულ ვადაში დაასრულებენ სამუშაოებს.**

ესაუბრა **ნუგზარ ასათიანი**

პროგრამაში „დანერგე მომავალი“ ცვლილებები შევიდა

სტიქიური მოვლენების შედეგად დაზარალებული ფერმერების მხარდაჭერის მიზნით, პროგრამაში „დანერგე მომავალი“ ცვლილებები შევიდა - პროგრამის ახალი კომპონენტი დაემატა მთავრობის გადაწყვეტილებით, მრავალწლიანი კულტურების ბაღებში სეტყვის, ქარიშხლისა და წყალდიდობის შედეგად დაზარალებული ნერგების

ჩანაცვლებას ფერმერები პროგრამის „დანერგე მომავალი“ ახალი კომპონენტის ფარგლებში შეძლებენ.

კომპონენტში მონაწილეობის მისაღებად, ნერგის შექმნა უნდა განხორციელდეს ადგილობრივი კვალიფიციური სანერგე მუერნობებიდან ან ნერგის იმპორტის გზით. კომპონენტით დაფინანსდება 2020 წლის 15 ივლისიდან სტიქიური მოვლენების შედეგად დაზარალებული ნერგების ღირებულება სრულად, პროგრამით დადგენილი სხვადასხვა კულტურის ნერგის თანხობრივი ლიმიტის ფარგლებში. განხორციელდება, არაუმეტეს, 50ჰა-ზე დაზარალებული ნერგების ჩანაცვლება.

დაფინანსდება ბაღების კომპონენტით განსაზღვრული ნებისმიერი მრავალწლიანი კულტურის ნერგი, მათ შორის, ვაზი (გარდა რქაწითელის ჯიშისა). დასაშვებია დაზარალებული რქაწითელის ჯიშის ნერგების ჩანაცვლება სხვა მრავალწლიანი კულტურის ნერგებით. თანადაფინანსება გავრცელდება საქართველოს ყველა მუნიციპალიტეტში, შემდეგი თვითმმართველი ქალაქების გარდა: ქ. თბილისი, ქ. რუსთავი, ქ. ქუთაისი, ქ. ბათუმი, ქ. ფოთი.

დაფინანსების მისაღებად, პოტენციურმა ბენეფიციარმა, სტიქიით საზარეულების დაზარალებიდან არაუგვიანეს 60 კალენდარული დღის ვადაში, სოფლისა და სოფლის მეურნეობის განვითარების სააგენტოში უნდა წარადგინოს პროგრამით დადგენილი დოკუმენტაცია, მათ შორის, ლეგან სამხარაულის სახელის სასამართლო ექსპერტის ვიზით ეროვნული ბიუროს დასკვნა მრავალწლიანი კულტურების ბაღების, პლანტაციების, ვენახების სტიქიით დაზარალების შესახებ, სადაც მითითებული უნდა იყოს დაზარალებული მიწის ნაკვეთის საკადასტრო კოდი, ფართობი, ნერგების რაოდენობა და კულტურა.

ბენეფიციარი შეიძლება იყოს საქართველოს მოქალაქე ფიზიკური ან საქართველოში კანონის შესაბამისად რეგისტრირებული მეწარმე ფიზიკური/იურიდიული პირი (მათ შორის, სასოფლო-სამეურნეო კოოპერატივი), რომელიც რეგისტრირებულია „ფერმათა/ფერმერთა რეგისტრაციის პროექტის“ ფარგლებში წარმოებულ რეესტრში.

სოფელ ჯუმათში 2 კილომეტრამდე სიგრძის კაპიტალური გზა დაიგება

ოზურგეთის მერმა კონსტანტინე შარაშენიძემ სოფელ ჯუმათში მიმდინარე გზის სარეაბილიტაციო სამუშაოები დაათვალიერა. მიმდინარეობს ოზურგეთი-ნინოშვილი-ლესას გზიდან ჯუმათის ცენტრის გავლით ბოვილის 1 468 გრძივი მ. გზის მშენებლობა. სამუშაოებს შპს „ფემინი კონსტრაქშენ გრუპი“ ასორციელებს. პროექტით გათვალისწინებულია: გზის მოასფალტება, ხიდების, სანიღვრე არხების, მილხიდებისა და მოსახლეობის ჭიშკრებთან მისასვლელელების მოწყობა. მერი მშენებელი კომპანიის წამომადგენლებთან და ადგილობრივ

მოსახლეობასთან ერთად გზის კაპიტალური რეაბილიტაციის პროცესში წარმოქმნილ ხარვეზებსაც გაეცნო და შესაბამის სამსახურებს მათი გამოწვევების შესახებ მითითება მისცა. სამუშაოების ღირებულება 392 600 ლარს შეადგენს.

სოფელ გზინაში გზის გრუნტის დასრულების სტადიაშია

ასკანის თემში, სოფელ გზინაში 3 კმ. სიგრძის შიდა საუბნო გზის სარეაბილიტაციო სამუშაოები სრულდება. პროექტი ცენტრალური და ადგილობრივი ბიუჯეტის თანადაფინანსებით ხორციელდება. სამუშაოები ოზურგეთის მერმა, კონსტანტინე შარაშენიძემ მაფორიტარ დეპუტატ ლევან ნინიძესთან და მშენებელი კომპანიის „პალადას“ წარმომადგენლებთან ერთად დაათვალიერა. პროექტის ფარგლებში მოეწყო სანიღვრე არხები და მოსახლეობის ჭიშკრებთან მისასვლელეები.

ლიტერატურული გურძია

საქართველოს მფარველთა შემოქმედებითი კავშირის გურიის ორგანიზაციის ბაზაში № 7, (10), აგვისტო, 2020წ

სტუმარი

მარი ჭაკვეტაძე

უხვედრა ათასეულ წლებს მიღმა

გნახავ წლების მერე
მირიადის,
მთვარე ვერცხლის
რიდეს რომ
გაიხდის,
გახსოვს
ჰევ ზამეტრად
ესაუბრობდით
და ჩემ მინიშნებებს
რომ მიგიხვდი.

სულში თუ
გიმღერდა მელიოდა
სვედის,-რომლის
რიტმზეც
ვიძინებდი, ...
"და შენ რა იციო, მე
ვინ ვარო"-
გულს ვერ
უბრძანებდი, ვიცო,
ნებით.

ირმის ნახტომები
გადაივლის,
ბასრი გადაგვესერავს
წლების მზერა,
გული
სიმზურვალით
ჰგავდა ივლისს,
სულის სიმღერა
რომ ვერ გიმღერა.
ფიქრებს

სტრიქონებში
გაცხადებულს,
ვარსკვლავების
ოდენს, აღმასისებრს,
ხეზე მანდრაგორად
რომ ვიქცევი,
ალბათ, ღმერთი
მერე დამასიზმრებს.

ვერ გხედავ, ლიბრი
გადამეკრა,
ვერლიბრის ღვინო
გადავკარი,
ძველი, წითელი
და მათორბელა-
გარეთ ღამეა და
მაკრობს ველი.
მთვარე როგორ
ზიდავს ამდენ

დარდებს,
მართლა ხომ
არსებობს სხვა
რისკები,
მოულოდნელად
რომ ჩამოვარდეს,
ცაში დაიფშენება
სვაროვსკებად.
მერე იმათ ამბებს რა
მოყვება,

სული მოიძიებს ცად
ასულებს,
მთვარეც სამარეში
ჩამომყვება,
ისიც ჩემთან ერთად
დასრულებს.
იქ რომ წამიკითხოს
ვერლიბრები
თვალზე
ლიბრგადაკრულს,-

მორიდებით.
მე შენს სიმორესთან
ვერ შევრიგდი-
მაგრამ ვარსკვლავებთან
მოვრიგდები-
ცაზე რომ
ბრწყინავენ
სვაროვსკებად,
ჩემი ცხოვრებაა სხვა
რისკები.

მარიამ ბაქანიძე

გაწეწილ ქოჩორს ჩაიხვევს ტალღა,
დაიმორცხვალ - იფიქრებ თითქოს,
წვიმის ჯინაზე, აპრეხილ წამწამს
შუბლს მიაწვდენს და
გზა-სავალს ითხოვს.
გადაიკვილებს გულნატკენ ცაზე-
ომახიად „ციცინათელა“
ვერც ერთი ტალღა ვერ მისწვდა თაღებს,
ვერ მოიხელთა სიტყვის სათქმელად.
ბორგავს ვეშაპი და კალაპოტებს,
ძვალ-რბილს უკაწრავს დახრჩობის შიში.
აწვიმე ზეცავ მყარს ზემო ზღვიდან"
და მიგვაჩვიე არსობის" შიმშილს.
დაყირავებულ სამყაროს მენჯებს,
დახავსებია მოკლე ფეხები...
ჭა -ცის გამოზრდილ ხერხემალს ეძებს,
კალაპოტს მიღმა რვალის ფესვებით.

სული

სული სიცოცხლით
ცისკენ მავალი,
გამომწვევდულო
„ტაძარში“,
წამში მოსული,
წამში დამტოვებ
„სესხთან“
ხრწნილების
ხანძარში.
ვიდრე ერთად
ვართ სულ-სისხლ -
ხორცი და...
ვიდრე მატარებ
ბეწვზე.
ფიქრი „მყოფადით
გონთან
თანხვედრა,
კვარი,ჯალათი

თხემზე.
სული!
სიცოცხლე!
ბროლის ზღვის
წვეთო,
მსწრაფლ შერეული
მღვრიეს.
ხე-რ-ხე- მალი-მალ
კენწეროებზე
ბნელი ვერ სწვდება
მზიერს.
ასე დავედივართ მე!
და მე! კრომით...
თიხა მაქვს ვალი
სოფლის,
ვამლის ხეს ტანზე
გველი აცვია...
და სუნი ასდის

ოფლის.
სული, სიცოცხლით
ცისკენ მავალი,
გამომწვევდულო
"ტაძარში"
"კეისარს" "ვთხოვე
ცის-სარტყელები.
გადამახედა
ხანძარში.
იწვოდი...
ისე იტანჯებოდი,
გწვკაუნენ,
გმანთაუნენ
ცეცხლის ენებით.
აბა, მე როგორ უნდა
მეშველა ამ
უსახური თიხის
ხელებით.

და... მე თავს ვუხრი
უსასრულობას,
გავირინდები
იისფერ გარსში.
ჯალათს აკვიდებ
ყველა დილემას,
რაც რომ საცდურად
დამიძის ტანში.
კაცის სხეულში,
უჩინარებით,
გამომწვევდულო
ადამიანო,
წამში მოსული
უსასრულობა!
ოქროს ხელადავ
მრწამს-კვალმზიანო.

ელენე გურგენაძე

წვიმს და ფიქრში აირია სევდა,
დღეებს ისევ გამალებით ვითვლი,
ცხადად ვხედავ მომლოდინე დედას,
მესიზმრება, როგორ მელის შვილი...
ზეცას ფერი მოსდებია ნაცრის,
მენატრები, უშენობა მგუდავს...
მონატრება ჩამოსვლას თუ მაცდის,
ჩაგვეკრები ისევ სულთამზუთავს...
ნაწვიმარ გზას მიუყვები მარტო,
თან ნაბიჯებს კვლავ ჩვეულად ვითვლი,
წარმოვიდგენ, დედა როგორ მნატრობს,
მოუთმენლად როგორ მელის შვილი...
წარმოვიდგენ, როგორ მელი შენ,
როგორ მინდა ჩემი მიწის სუნი...
მინდა ისევ ავარდისფრდეს ზეცა,
ისევ შენად დავიგულო სული...
რომ გაივო, რა ფასი აქვს სევდას,
ერთხელ მაინც გადაიხვეწე მარტო...
გამუდმებით კომპარებს რომ ვხედავ,
შენ,დედას და მარიამს რომ გნატრობო...
წვიმს და ფიქრი ამერია ისევ,
მონატრება უსაშველოდ მტანჯავს,
სიმარტოვეს ლექსის წერით ვივსებ,
ვლაპარაკობ ხან საკუთარ თავთან...

ნეტავ ასე ვენატრები ვინმეს?
ნეტავ ასე განიცდიან სულით?
ჩემი სუნთქვის ნახევარსაც მივცემ,
ოღონდ სახლი დამანახა წუთით...

თვალები გეტყვის

თვალები გეტყვის,რა ფერი აქვს ჩემში
ტკივილებს,
რომელსაც ჩემი სიმარტოვე ასე მიმძაფრებს,
თვალებში ნახავ, გაუზუნდა ფერი დიმილებს,
და რად არ მყოფნის არეალი ციდან მიწამდე.
თვალები გეტყვის, რას უკეთებს სულს
მონატრება,
როცა სიმორით ტკივილები ძვლებში
მამტვრევენ...
მეთასვეჯერ ცრემლები რომ თვალს მომადგება,
მგონია, ჩემს დარდს აქ მიწაზე ვეღარ ამჩნევენ.
თვალები გეტყვის, მოლოდინი შენთან
შეხვედრის,

ცისარტყელების ათინათად როგორ ციმციმებს,
თვალებში ნახავ, მკლავს სურვილი შენი
შეხების,
ვიცი, ამასაც წაიკითხავ „ისევ იცინებ...
შორს ზეცის კიდეს მივახატე თვალები შენი,
რადგან უჩემო ტკივილები ვერ შეგამჩნიო,
ვიცი, სევდები მონატრებას საშინლად შეგნის,
მაგრამ გთხოვ, ასე სიმარტოვეს არ შემაჩვიო.
თვალები გეტყვის, რა ფერი აქვს ჩემში
ტკივილებს,
შენი თვალებიც ჩემს სევდებზე დაფიქრდებიან...
დაებრუნდები და შემიგროვებ ისევ გვირილებს
და ტკივილებიც საბუღამოდ გამიქრებიან.

სოფიო ღლონტი გოლგოთას ღამე

ვიდრე განთიადი
ღრუბლებში სჭვიოდა
და სანამ ზეთისხილს
დაეტყო ცისკარი,
იესოს ნალურსმნი
ხელები სტკიოდა,
პილატემ იხილა
ზმანება, სიზმარი...
გამეფებულყო
დუმილი, სევდა,
სისხლი ემჩნეოდა
მიწას განწმენდილს,
ბრბო კი, უგუნური,
ღრმა ძილში
თვლემდა,
იუდა დასტიროდა მის
სულს,
წარწყმენდილს...

მასსოვს ის ღამე,
ის ღამე თეთრი,
სიცარიელე, სიცივე
სულთა,
იქ, ქვაფენილზე
მჯდომარე პეტრე
მამლის ყვილზე ასე
რომ სწუხდა...
მწუხრი იყო და უკუნე
ღამე,
გაბნეულიყო ქარში
„თერთმეტი“,
ყოველი სიტყვა,
ყოველი ჩქამი
იმ ღამით იყო უკვე
ზედმეტი...

დათრგუნულიყო
პროკურატორი,
დაბანილ ხელებს
სისხლით იშრობდა,
ღილით რომ იყო, ის
ორატორი,
ღამეულ სინდისს
ველარ ითბობდა...
ვინანე, რადგანაც
აღმოვჩნდი ბრბოში
და ჩემშიც ყველას
ღალატი ვიცან,
მეც წილი მელო
ცილსა და ჭორში,
რომ ამ ბრბოს წესს და
კანონებს ვიცავ...

იყო აღრევა,
გრძნობათა დეღვა,
ზღვა სინანულის
ჩამოწვა ბინდი,
შეიძრა მიწა,
გამოკრთა ელვა,
მხოლოდ გოლგოთა
მოსჩანდა მშვიდი...
ვიდრე განთიადი
ღრუბლებში სჭვიოდა
და სანამ ზეთისხილს
დაეტყო ცისკარი,
იესოს ნალურსმნი
ხელები სტკიოდა...
შემინდე, უფალო,- რაც
იმ დღეს გითხარი...

ნინიკო მუხომეიძე

ციკლიდან: იავნანები

სიკვდილისწინა "იავნანა"

ხელებში მაკვდება ნოემბერი...
სიკვდილისწინა „იავნანას“
ვილინებ
და ტანს ვაყოლებ გამოგონილ
ჰანგებს...
დღის ყველა მონაკვეთი ისე
შემზარავად ჰგავს ერთმანეთს...
დღეს აღარა აქვს დრო და
ვერ ვხედავ განსხვავებას
გათენებასა და დაღამებას
შორის.
ხელებში მაკვდება ნოემბერი...
ხეები ჩემს თვალწინ
შეშლდებიან დ აშემზარავად
მოჰკვანან
შვილმკვდარ დელებს,

ისე შემზარავად, თვალს
ვარიდებს,
რომ აღარ დავინახო...
შვილი რომ მყოლოდა, იმ
ასაკისა იქნებოდა,
აგრესიას რომ ვერ მალავს
და მთელ ჩემ სთაობას დედას
ავინებს,
გაურკვეველი მიზეზების
გამო...
მაგრამ შვილი რომ მყოლო-
და,
სხვანაირად გაეზრდიდი...
და მადლობა ღმერთს, რომ
არ მყავს, გადაუვლიდნენ...
მე კი ღია ჭრილობასავით

მუდმივად მტკივა
ჩემი სისხლისფერი სიყ-
ვარულის ხანმოკლე
თავგადასავალი...
ადამიანის ტრაგედია
ულმერთობიდან იწყება...
ხეები ზეზეულად შეშლდები
ანდა ტრაგედიები არც კი
ანაღვლებთ,
ეს მხოლოდ ჩემთვის ჰგვანან
ისინი შვილმკვდარ დელებს და
ეს მსგავსება ისე შემზარავია,
რომ თვალს ვარიდებს...
კვდება ნოემბერიც...
სიკვდილისწინა „იავნანას“
ვილინებ გამოგონილი
ტექსტით
დაგამოგონილი ჰანგებით და
ტანს ვაყოლებ...
შვილი რომ მყოლოდა,
„იავნანა“ ეგებ მისთვის
მემღერა, მაგრამ ახლა,
როცა ხეები მიკვდებიან,
როცა შემოდგომა მიკვდება,
როცა დღე უდროა
და განსხვავებას ვეღარ ვხედავ
გათენებასა და დაღამებას
შორის,
სიკვდილისწინა „იავნანას“
ვუმღერი ნოემბერს...
და დეკემბრისთვის ვიმზადებ
სხეულს,
რომ აღარ შემეშინდეს...

მერიკის "იავნანა"

(გუბლენი შინდისის გვირგვინი)

მე ვერ ვიმღერებ...
დიდი ხანია, რაც ვეღარ
ვმღერი...
წავდილინებთა, ამგვარად:
"ეს აკვანი ლებანოზის,
შიგა მწოლი ანგელოზი"
და დაგაჯერებ, რომ შენ
მართლა ანგელოზი ხარ...
და მამაშენი,
თავისი ხისსუნანნი ხელებით
ამ აკვანს რომ თლიდა,
სწორედ იმაზე ფიქრობდა,
მისი ბიჭი ანგელოზს
როგორ მიაგავდა
დიდი,
უძიროდ ლურჯი თვალებით...
მე კი,
შრომას შეუწყვეელი ჩემი
საფენებში უხერხულად

გაზვეული აკვანში ჩავაწვინე
და არტახები ვერ შემოგაკადრე...
რა ვაფკაცის საქმეა არტახები...
მე ვერ ვიმღერებ...
შემიძლია წავდილინო:
"ეს აკვანი ბულისაო,
შიგა მწოლი ბროლისაო"
და მოგიყვი,
როგორ თლიდა მამაშენი
ბულისგან აკვანს...
როგორ ეფერებოდა და
დაჰლიდებდა თან;
მოგიყვი როგორ ელიმებოდა,
როცა ჩუქურთმები გამოჰყავდა...
არ დაიჯერო, რომ დელებს
სიმღერა შეუძლიათ...
მე ვერ ვიმღერებ,
დიდი ხანია,
რაც სიმღერას გადავეჩვიე...
მე მხოლოდ ვიდილინო შემიძ-

ლია
აი, ამგვარად:
"ეს აკვანი ხარატული,
შიგა მწოლი ჩახატული"...
და ვიამბო ამბავი მამაშენზე,
რომელსაც თავისი დაკოური-
ლი ხელებით
რუღუნებით გამოჰყავდა ყველა
ჩუქურთმა...
და თავთან ახლ აარწივი
ვიზის;
გვერდებზე - ლომი,
ხოლო ფეხებთან -
შელის ნუკრიც კი წამოწო-
ლილა...
მე ვერ ვიმღერებ...
დიდი ხანია, გადავეჩვიე...
მამაშენი შინდისში დარჩა,
თან სამუდამოდ...

ოტია ტრაკაიძე

სურების მთებში

სურების მთებში ჩემი
ქართული
სული ჩაწნულა უშორეს
დროდან,
მარღვებში მიღულს სუფსის
გრიგალი,
აქ ცხოვრობს ჩემი ძირძველი
მოდგმა,
აქ მზის სხივები — ოქრო
ბრჭყვიალა

ჩემ ყრმობის ხანას ეღვა
გვირგვინად.
ჩემი ბავშვობის წლებმა,
ალაღმა
კორტონა მთებზე გადაირბინა.
სურების მთებზე სიტყვას
ხმამაღალს
მე მირჩენია უხმოდ ვითმინო,
მსურს მის კლდოვან ქიმს
დავადგე ნამად,

თავს მახურია სურების ღამე,
მინდა, ეს ღამე თეთრად
გათენდეს,
უნდა გაუძლო მღელვარე
წამებს,
გულო, რითმებთან უნდა
გამთელდე.
ცვივა ცრემლები ცას
დიაცურად,
აღარც ხიდი ჩანს, აღარც
სახიდე,

მღვრიე ტალღები უნდა
გასცურო,
გულო, ნაპირზე უნდა
გახვიდე.
გულო, იფიქრე, არ მიმატოვო,
დრონი, ვით ულაყს, ისე
მხენიან,
ბნელი ძალები თავზე
მესხმიან
და გაუმაგრდი, როგორც

გაზაფხული სუფსის ხეობაში

ქარმა გაფანტა მთებიდან
ნისლი,
კარგა ხანია არ ელავს ელვა,
მდინარე სუფსა თეთრ
შხეფებს ისვრის
და წყარობმაც ისწავლეს
ლეღვა.
ცა იცქირება კაშკაშა
თვალთ,
სიხარულის ცრემლს ვერ

მალავს ზეცა,
თუ სადმე მაინც დარჩა
ღრუბელი,
ნელ-თბილი ქარი მალე
აკმცავს.
მთებს - გოლიათებს გააძრო
თალხი,
მზეს ჩამოასხნა რუხი
პირბადე,
საღ კლდეებს, ღმერთო,

მის მოქოვილ მზესთან
ვიცინო.
დილაღრიან შევყვები
აღმართს,
ვეამბორები მიწას მადლიანს,
წმინდა საძვალეს შევწირავ
ჯვარცმას,
ლომისკარელს კი — შანდალს
მადლიანს.
წინაპართ ხსოვნას ავუნთებ
სანთლებს,
ლექსებს დავრეკავ ცაში
ზარებად
და ჩემი ხმა და მუხუბის
სეტყვა
მუდამ იმღერებს
დაუზარებლად.

სურების მთებში ჩემი
ქართული
სული ჩაწნულა უშორეს
დროდან,
ვეთაყვანები ამ გოლიათ
მთებს,
მე დიდი გული ამ მთებით
მომღგამს.

გჩვენებია.
ვიართ დიდხანს, ფეხი
ავუწყოთ რითმების სეტყვას,
და ცინცხალ ლექსებს
ჩავეხუტოთ პირდაპირ ყელში,
გვეყოფა მთებში ამდენი
სვლა, ამდენი ფეოქვა,
ერთხელ შევიჭრათ პოეზიის
უსიერ ტყეშიც.

შეცვლია ფერი,
კლდეებს, რომლებიც აქ
დაიბადნენ.
მწვერვალებისკენ მივყვები
ბილიკს,
მთის ნაპარაკებსა მომტაცეს
მზერა,
ბექზე ყვავიან ფურისულები,
მინდვრად მოაფრენს
ყმაწვილი მერანს

ჯემალ (დავით) დობორჯგინიძის მეოთხეტი წიგნი

წელი იყო მამათის სასოფლო კულტურის სახლის დირექტორი, 10 წელი ხალხური შემოქმედების განყოფილებას განაგებდა. 5 წელი იმუშავა ვალოდია წულაძის სახლ-მუზეუმში მეცნიერ მუშაკად. პირველი ლექსი გამოაქვეყნა გაზეთ „სოფლის ცხოვრებაში“ 1961 წელს. ამ წიგნის ჩათვლით, გამოცემული აქვს 11 საბავშვო და სამი ლირიკული ლექსების კრებული. 2013 წელს მიენიჭა შიო მღვიმელის სახელობის პრემია.

ჯემალ (დავით) დობორჯგინიძე საქართველოს ეროვნული გმირის ქაქუცა ჩოლოყაშვილის სახელობის ჩოხოსან რაინდთა დასის წევრია, ლანჩხუთის საპატრიარქოს მოქალაქეა, საქართველოს მწერალთა ეროვნული აკადემიის გურიის რეგიონული განყოფილების თავმჯდომარეა. ჰყავს 4 შვილი, 7 შვილიშვილი და 3 შვილიშვილის შვილი.

ბატონი ჯემალი მადლობას უხდის ბათუმელ ექიმ-პედიატრებს, ქალბატონ ნაზი ყურმუხიძეს და ნინო ჯიმშელეაძეს ამ წიგნის გამოცემაში ფინანსური დახმარებისთვის. პოეტი ცხოვრობს სოფელ მამათში, მამაპაპისეულ წაბლის ოდასახლში საკონტაქტო ტელეფონი: 577 65 51 21.

ჯემალ (დავით) დობორჯგინიძემ, თავისი მეოთხეტი წიგნის სახით, ბავშვებს შესანიშნავი საჩუქარი მოუმზადა. „ჩემი გურია“ ასე ჰქვია პოეტის ახალ საბავშვო კრებულს, რომლის რედაქტორია ნონა გიგინეიშვილი, მხატვარი – ზაზა დობორჯგინიძე. წიგნი დაიბეჭდა გამომცემლობაში „პო და არა“.

ჯემალ (დავით) დობორჯგინიძე დაიბადა 1941 წლის 20 დეკემბერს, ლანჩხუთის მუნიციპალიტეტის სოფელ მამათში. დაამთავრა ქუთაისის სახელმწიფო პედაგოგიური და თბილისის სახელმწიფო თეატრალური ინსტიტუტები. წარჩინებით იმსახურა არმიაში. 10 წელი იმუშავა ლანჩხუთის მილიციის განყოფილებაში ლეიტენანტის ჩინით ბავშვთა ოთახის ინსპექტორად, 20

ლელოურთი

ლელოურთს გურიაში
ჰქვია ღლეტა-გატანია.
თამაშობენ ვაჟკაცები,
ვინც შემძლე და ამტანია.

გადვირჩიეთ, ვითამაშეთ,
ბოლოს გავიტანე ლელო.
შარვალი შემომავხრიწეს
და პერანგი უსაყვლო.

ბაბუაჩემს ელიმება,
ბებომ ლამის შემიცხადა:
— ალი-კვალი ბაბუა ხარ,
იმიტომაც გქვია დათა! —

სხვაგან ლელო-გურიაში
ჰქვია: ღლეტა-გატანია,
თამაშობენ ვაჟკაცები,
ვინც შემძლე და ამტანია.

ჯემალ დობორჯგინიძე

თემურ მარჯანიშვილი მუსაბაზი დროს

საღიქვებში მიმოვფანტე
სტრიქონები, დავკალმე,
რაც ვარგოდა, შენ მოვანდე,
უვარგისი დავკალმე.
ორიგინალს მპარავ, ასლებს
მჩუქნი ისეთს, იმიჯს ჰკლავს,
გულზე ვსკდები, რომ ვერ ვასწრებ,
რაც დავთესე, იმის მკას.
ყველაფერი დამიწუნე,
რაც კი თითქოს დავქარგე,
ველარასდროს დავიბრუნე,
რამდენჯერაც დავგარგე.
შეგაბერდი... წლის ბერები
ძვლებს მკორტნიან ხანდისან,
ველარ ვზიდე ეს ბგერები,
ვერ ვატარე კარიკარ.
ალბათ, ყელში ამოვიხველ,
სახრეს მირტყამ — ჰარიპა!
გაცურებულს მწარედ მიმხედ:
„შენ ღვინია ხარი ხარ!“
ვიყო, ვერ გავგვიბრები,
წავიდა დრო ქორწილის,

ყელში არ გავეჩხრიბე,
როგორც ძველი ქორჭილის.
შეგეშალა, მე რას მცეხავ
ცულით? ავე ურემი,
ოღონდ სანამ გადამჩენავ,
შემხსენ აპურები...
ბოლო მხერას ვესვრი ასლებს,
ვხედავ აჭმევს იმიჯს ფლავს,
გული მწყდება, რომ ვერ ვასწრებ,
რაც დავთესე, იმის მკას...

გაგაცილებენ სუფრით

ნუ გეშინია ღრუბლის —
საწუთისოფლო ზღურბლის,
წონა ერთია უღლის,
ქელზე დადგმული თუ გლის.

სამართალს დინგით ჩუგნის
კანონი მხეცთა ჯუნგლის,
ბასრია კბილი ტუნკლის —
სიკვდილის, ანუ ტუ მგლის.

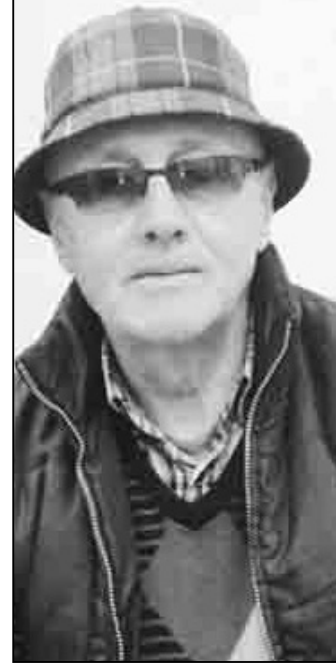
მართალს ვერ ხედავ, ცრუ გღრნის,
ცხოვრება ამად თუ ღირს —

ღირსეულსა თუ უღირსს
არ დაგიტოვებს გულს ღილს?!

ნაწილს ცხოვრების წუმპის,
შენც ზნე დაგჩემდა წურბლის,
დაეძებ ტუტუს ტუნკის,
რომელსაც ყველა ტუნკის...

ცაიტნოტში მყოფს, კუს სვლით,
გავსრესენ, ვით აწვლს, ქუსლით,
მოსულს თუ წამსვლელს უფლით,
გაგაცილებენ სუფრით...

მერაბ ჩხაიძე გული არავის ეტკინება

ქალბატონი ვენეცია, —
როგორც ამ მხარეში იტყვიან,
— კარგა ხნის იყო. არც გათხოვილა,
არც შერცხვნილა და არც
არავისთან არაფერში
შემცდარა. მარტო ცხოვრობდა
და ამას სრულებით არ განიცდიდა.
— რა მოხდა მერე? მარტუა
მუედი და მარტუა წავალ!
გული არავის ეტკინება! — ასე
ამბობდა ვენეცია.
თუ ვინმეს კითხვა გაუჩნდა
მის სახელთან დაკავშირებით,
მოგახსენებთ: ვენეციას
ბაბუა იტალიაში ჩასულიყო
და იქ მთელი წელიწადი
დაჰყო. ვენეციაც უნახავს და
სწორედ ამ შთაბეჭდილების
შედეგი გახლავთ ერთადერთი

შვილიშვილის სახელი. ვაჟი
რომ გაჩენილიყო, მაგისტრისაც
მზად ყოფილა ვენეციას ბაბუა
— მეორე ქალაქის სახელ-
წოდება, რომელიც ასევე ძალ-
იან მოწონებია, თურმე
ნეაპოლი ყოფილა.
„ვენეცია ბებია“ — ასე
ეძახდა თითქმის ყველა, რადგან
მართლაც კარგა ხნის იყო.
მიუხედავად ასაკისა, — ცოცხ-
ალი, და ამიტომ მშრომელი
გახლდათ. მის გადაბიძინებულ
ბაბუა-ბოსტნისთვის, თითქმის
დეკორატიულად შეკრებილ
ხეხილისთვის და ტალავერზე
კოპწიან „აკონილ ადესას-
თვის“ რომ შეგეხვდათ, თუ
დამიჯერებთ, ნამდვილად გაიხ-
არებდით.
ახლა ბოსტანში იყო,
დაბალზურგიან სკამზე იჯდა
და „ბულგარულ“ წიწკას
ძირიდან ბალახს აცლიდა.
— ვენეცია ბებია, გამარჯო-
ბა, რაფერ ხარ? — თავს წაად-
გა მეზობლის საშაიე, ასე
თორმეტი წლის.
— ბიჯო, აბაღა ხარ შენ?
— ამოხედა ვენეციამ.
— რეიზა?
— აბა, რაფერ უნდა ვიყო
ოთხმოცდათვრამეტი წლის
მალაზონი?
— მაი რა ვიცი მე?!
— მაი რომ არ იცი, იმიზა
ხარ აბაღალი!
— რა აბაღია ისე, ვენეცია
ბებია, ამდენი აბაღალი,
აბაღალი... — იწყინა საშაიე,
— მაი არ მიკვირს მეც?
კიი წამევიდენ, მგონია და!
— წამევიდენ?

— გავს მაგას!
— ვერ ვხედავ, რას ჩივი,
ვენეცია ბებია!
— ეე, ვერ ეე! — ვენეციამ
ცას გახედა — ღრუბლები
წამევიდენ!
საშაიამაც გახედა ცას.
— რაის ღრუბლები?! სა
ხედავ ღრუბლებს? თლათ
მოწკრიალელებული ცაი!
— გაჩერდი საშაია, თვარა
ვიკივლე ახლა!
— კაი, არ იკივლო და
გაჩერდები! სხარტად მიუგო
საშაიამ, რადგან კარგად იცოდა
— ვენეციას კივილი, წივილი
და „ხმაბაღალიც“ კი არავის
გაუგია.
— რა ვინდა, თქვი ახლა.
— ნენამ პაწა ქინძი, მაკილო
და ნიახური გამოვატანოსოო.
— მეტი აფერი?
— არა, მეტი არაოო.
— ჩაი იქინე, ბახჩაში და
ბლუჯა-ბლუჯად მოაწვიტე
ძირში, ასე, ა! ხომ იცი რომელი
რომელია?
— კი ვიცი, ასე თქვა ნენამ
— მაგას კაი მწვანილი აქოო,
— განაგრძო ბაღჩისკენ
მიმავალმა
— „ბულგარული“ არაო? —
გასძახა ვენეციამ საქმეში
გართულ საშაიას.
— არ უთქვამს!
— არც პატრიჯანი
უთქვამს?
— არა, არ უთქვამს!
— არც პამიდორი, ბიჯო?!
— არაა!
— უფურე შენ!
— არ უთქვამს დაა!
— კაი, მაშინ რომ წააწყვი-

ბიძო და — უპო, სკამიდან
წამოღდა. „კუნის“ წინ „ატა-
მანკაზე“ ჩამოჯდა. ცოტა
ხანში ნაზიკოც მიუჯდა მწვა-
ნილების კონით ხელში.
— ჰო, რა იყო, ვენეცია
დეიდა?
— ნაზია, გუშინს აქეთ ვერ
ვარ თლათ კარგათ.
— რეიზა?
— გადამრევ, ცა, შენ! ცას
ხომ არ გამევეკერები?
— ნუ გეშინია მაგის, ჯერ
ადრეა.
— სუ, ცა! კაცს რომ კითხო
— მაი სულ ადრეა... — ახლა
რომელი იქნება?
— ხუთი იქნება.
— ჰო, და ასე, შვიდზე
გამეიარე ჩემთან! — იმგვარად
თქვა ვენეციამ, ნაზიკომ ვეღარ
კითხა — რატომო.
— კი, მუალ, მადლობა — და
ნაზიკო წავიდა.
— აუცილებლად, ნაზია!
— კი, კი, აბა რაი!
ვენეცია ცოტა ხანს კიდევ
იჯდა „ატამანკაზე“ და მერე
ისევ „ბულგარულს“ დაუბრუნ-
და.
ნაზიკომ სუფი გააკეთა,
სტუმრად მისული საშაიე დაა-
პურა, ქათმებს საკენკი დაუ-
ყარა, „პამიდორები“ მორწყა და
ვენეციასთან წავიდა. არ და-
უძახია, ისე შევიდა ეზოში,
სახლს ჩაუარა და... დაინახა —
როგორ წამოღდა ვენეცია
პატარა ზურგიანი სკამიდან,
როგორ გასწორდა წელში,
როგორ აღმართა ხელები ცი-
სკენ, როგორ აიწია, ასცდა
პატარა სკამს, „ბულგარულ-

ებს“... ატმის ხეს, მერე ვაშლის
ხესაც და ალვის ხის კენწ-
ეროსთან წამით შეჩერდა,
ხელები დაუშვა, ნაზიკოს გაუ-
ღიმა, უცნაურად განათდა და
სალამოს ცის ფონზე გაუჩი-
ნარდა!
ნაზიკო, რა თქმა უნდა,
პირლია დატოვა. გონს რომ
მოეგო, ნაზიკომ მხერა ისევ
სკამისკენ გადაიტანა და
შეჰკვივლა!
...
— ნაზია, ცა, რა იყო იმ
სალამოს სულ ალვის ხეს რომ
მიშტერებოდი? ქოყანა მაგას
ყობა! — უთხრა მეზობელმა
ვარდიკომ ახლად მიწას-
მიბარებულის საფლავთან.
სწორედ იმ წამს ნაზიკოც
ამაზე ფიქრობდა, მაგრამ ასე
ჰკითხა?
— როის მაი? ვენეცია რომ
მოკტა?
— ჰო, ჰო, იმ სალამოს!
— არ დამიჯერებ. ვარდიკო,
და იმ სალამოს იმ ალვის ხის
კენწეროზე იმფერი ნათება
იყო, ცხოვრებაში რომ არ
მინახავს!
— ამისთანა რა იყო?
— არ ვიცი, ვარდიკო, არ
ვიცი...
...
„რა მოხდა მერე? მარტუა
მუედი და მარტუა წავალ!
გული არავის ეტკინება!“
ი, აქ კი, ქალბატონი ვენე-
ცია, ცხოვრებაში ალბათ
პირველად, მაგრამ მაინც
შეტცდა...

ჯემალ კეჭაყმაძე ფრაგმენტი პიესიდან „ბანაჩენი“

მოქმედება ხდება საქართველოს ერთ-ერთ ულამაზეს კუთხეში – გურიაში

მოქმედი პირნი:

თენგიზი – ცნობილი პოლიციელი, მაიორი, კრიმინალური პოლიციის უფროსი;

დარეჯანი – თენგიზის მეუღლე, დამსახურებული კვლავი;

სოსიკო – დარეჯანისა და თენგიზის ერთადერთი შვილი.

საღამო ხანია. მეუღლისა და შვილის მომლოდინე დარეჯანს სანახევროდ სძინავს. გაისმის ზარის ხმა. დარეჯანი წამოდგება და კარს აღებს. ოთახში პოლიციელის ფორმაში გამოწყობილი თენგიზი შემოდის.

თენგიზი: მარტო ხარ, დარეჯან?
დარეჯანი: კი, თენგიზ, როგორც ყოველთვის, მარტოდ ვარ.

თენგიზი: დღეს არაფერი მიჭამია, თანაც ძალიან დავიღალე. თუ ქალი ხარ, მაჭამე რამე.

დარეჯანი: ახლავე, ჩემო თენგიზ. როგორ არ გაჭმევ, მაგრამ იცი რა მაინტერესებს, ვინმე მეტყვის, რომ ოდესმე დალაგებულ ცხოვრებას მოვესწრები თუ ტყუილად ვიკვავ თავს?

თენგიზი: რა ხდება, დარეჯან?

დარეჯანი: როგორ თუ რა ხდება?! ვიდრე სახლში მოხვალ, გული მისკდება, მთელი დღის განმავლობაში რას აღარ გაიფიქრებ ადამიანი, იქ ყაჩაღები დაიჭირესო, აქ შეტაკება მოხდა პოლიციასა და კრიმინალებს შორისო და ათას რამეს. დავიღალე, თენგიზ, ამდენი ნერვიულობით. გამომლაპარაკებელიც არ მყავს არავინ. არ გეცოდები? აღარც მეუღლე, აღარც შვილი, კიდევ კარგი, ხანდახან ჩემი მოსწავლეები შემომივილიან ხოლმე, თორემ ნამდვილად გავვიფიქრებოდი.

თენგიზი მოწყენილ დარეჯანს ნიკაპზე ეხება, თავს ააწვევინებს და თვალბრუნებით ჩახედავს. დარეჯანს ეღიმიება.

თენგიზი: ჩემო ერთადერთო და განუყოფო-რებელი, ცოტაც მოვიტომინოთ და ყველაფერი კარგად იქნება.

დარეჯანი: შეატყობს, რომ თენგიზი ნას-კამია.

დარეჯანი: აი, ახლაც მატყუებს და აღარ მჯერა შენი, თუ დანაყრებული არ ხარ, რატომ აგდის არყის სუნი?

თენგიზს ჩაეღიმიება და ხელეებს მოხვევს მეუღლეს.

თენგიზი: ეს, რას იზამ, ჩემო ძვირფასო, იძულებული ვარ, ხანდახან დავლიო კიდევ.

დარეჯანი: კოცნას დაუპირებს.

დარეჯანი: რას შვები, კაცო, ხომ არ გაგიჟდი, საცა ბიჭი მოვა, უხერხულია.

ხელეებს გააშვებინებს ქმარს.

თენგიზი: ბიჭი? რას ამბობ, სოსიკო სახლში არ არის?

დარეჯანი: არა, ჯერ არ მოსულა. რავა, პირველი შემთხვევა თუ?

თენგიზი: რას ამბობ, დარეჯან?...
დარეჯანი: სიტყვის დამთავრებას არ აცლის.

დარეჯანი: რას ვამბობ და ამ ბოლო დროს სულ ავადეთ ხელი ბიჭს, ორივეს მეტი სიფრთხილე და ყურადღება გვმართებს, ძალიან მეშინია.

თენგიზი: შენ მართალი ხარ, დარეჯან, მაგრამ...

დარეჯანი: ისედაც არეულია ქვეყანა და ღმერთმა უწყის, ბიჭი ვისთან და სად დადის?

თენგიზი: გაჩუმდი, დარეჯან. რას ამბობ, ჩვენი შვილი, სადაც არ უნდა იყოს, ცუდ საქმეს არ ჩაიდენს.

თენგიზი დარეჯანის დამშვიდებას ცდილობს, თვითონ კი შინაგანად ძალიან აფორიაქებულია.

დარეჯანი: ღმერთმა ყველაფერი ისე ჰქნას, შენ რომ ამბობ, მაგრამ იცოდე, ეშმაკს არ ძინავს, თენგიზ.

თენგიზი: სად მივდივარო, არ უთქვამს?

დარეჯანი: კი, როგორ არა, დილით ერთმა

ძმაკაცმა რომ გამოუარა, კარებიდან მომამხსა, ფეხბურთის საყურებლად მივდივარო...

თენგიზი: ხო, მაგრამ რომელი ძმაკაცი იყო, არ იცი?

დარეჯანი: ვერ ვიცანი, პირველად დავინახე...

თენგიზი: ასე გვიან ვისთან შეიძლება იყოს?

თენგიზი საგონებელში ჩავარდება. ჯიბიდან სიგარეტს ამოიღებს, ფანჯარასთან მიდის, მოუკიდებს და ღრმად ნაფაზს დაარტყამს.

დარეჯანი: არ ვიცი. შენს ადგილზე, როგორც მამა, მე სხვა პოზიციას დავიჭერდი შვილთან.

თენგიზი: მაინც როგორს?

დარეჯანი: როგორს და, რა თქმა უნდა, მამა-შვილურს, ამავე დროს, მეგობრურს. რატომ? იმიტომ, რომ ის ჯერ კიდევ ბავშვია.

დარეჯანს სიტყვა არც კი აქვს დამთავრებული, გარედან სოსიკოს ხმა გაისმის.

სოსიკო: დე-დედაა, დედიკოო! გძინავს?

ხმამი იგრძნობა, რომ ზედმეტად ნასკამია. თენგიზი ადგილიდან არ გაინძრევა, დარეჯანი კი სწრაფად მიიბრუნს კართან და გამოაღებს. სოსიკო ფეხზე ძლივს დგას.

დარეჯანი: მთვრალი ხარ, შვილო? ჩაიხუტებს სოსიკოს.

სოსიკო: მე, მთვრალი? შენი ჭირიმი, ჩემო ლამაზო დედიკო, ერთი უნდა გაკოცო. ჩემმა მეგობრებმა მოგიკითხეს დიდი სიმპათიებით.

სოსიკო ფანჯარასთან მდგომი თენგიზი შენიშნავს და უცებ ხმას შეიცვლის.

სოსიკო: კარგია, რომ ორივე მელოდებით. ეს იშვიათი მოვლენაა ჩემს ცხოვრებაში. ეს უკვე იმას ნიშნავს, თქვენ, მე ჯერ კიდევ ბავშვი გგონივართ. დასანანია, რომ ამჯერადაც ცდებით. რას მიყურებთ ასე გაკვირვებული?

რატომ არაფერს მეუბნებით? ესე იგი მართალი ვარ, ხომ? დედას გეფიცები, ასეა ეს.

სოსიკო ფეხზე ძლივს დგას. დარეჯანი ხელის შეშველებას შეეცდება, სოსიკო არ დაანებებს. თენგიზი მეუღლეს ანიშნებს, საძინებელში გაიყვანოს შვილი. ალკო-პოლმოკიდებული სოსიკო თავისთვის ბუტბუტებს.

სოსიკო: მამა სადაა, რატომ არაფერს მეუბნება?

თენგიზი საძინებლისკენ მიმავალ დედა-შვილს თვალს გააყოლებს და ღრმად ამოიხრებს.

თენგიზი: რა უცებ გასულა დრო, აფსუს, მართლაც როგორ შეცვლილა ჩემი ბიჭი, ჩემი სოსიკო?!

მეორე დღე. დილით დარეჯანი სასადილო ოთახში მეუღლისთვის ჩაისა და ხაჭაპურს ამზადებს. თენგიზი მაგიდასთან ზის და გაზეთს კითხულობს.

დარეჯანი: ჩაი მზადაა, დავისხა?

თენგიზი კედელზე საათს შეხედავს, ჯიბის საათს ამოიღებს, დროს გადაამოწმებს და დარეჯანს გახედავს.

თენგიზი: დროზე, ჩემო დარეჯან, უკვე ცხრა დაიწყო. ბიჭთან შედი ერთი და უთხარი ჩემთან მოვიდეს, სალაპარაკო მაქვს.

დარეჯანი გადის, თენგიზმა გაზეთს კეცავს და ჩაის სმას შეუღდება. ოთახში ვიწრო პირსახოცით თავშეკრული სოსიკო შემოვიდის, ხელში ბორჯომის ბოთლით.

სოსიკო: დილა მშვიდობისა, დედამ მითხრა, მამაშენი გეძახისო, აქ ვარ, ოღონდ ძალიან ცუდ

გუნებაზე ვარ.

სოსიკო: მიუახლოვდება მამას. თენგიზი ნაბახუსევ შვილს მორიდებით ახელ-დახედავს.

თენგიზი: გაემარჯოს! ზომა-წონა უნდა იცოდეს, შვილო და ასეთ დღეში არ ჩავარდები.

სოსიკო: ცუდად გამოვიყურები, ჰო?

თენგიზი: ძალიან ცუდად, რატომღაც ძალიან მოშვებულად, ასე ვთქვათ, თვითნებურად მოქმედებ. წესით, როცა ოჯახიდან გადის, დედას მაინც უნდა დაუბარო, ვისთან მიდის და სად ხარ. თუ მოსვლა გავკვიანდება, ტელეფონით შეატყობინე მაინც.

სოსიკო: მამა, ყველაფერი მასხოვს-მეთქი, რომ ვთქვა, არ ვიქნები მართალი, მაგრამ ცუდი რომ არაფერი ჩამიდენია, ეს კარგად ვიცი...

თენგიზი: ფინჯანს გვერდზე გასწევს, შვილს თვალბრუნებით ჩახედავს.

სოსიკო: ამ მზერის გამო, თავს შეურაცხყოფილად იგრძნობს და წასვლას დააპირებს.

სოსიკო: ჰო, ასეა, ყველას სხვისი ქმედებები უკვირს, ჩემგან რას მოითხოვთ მაინც ვერ გავიგე?! მე როცა მეგობრებთან ვარ, უფრო თავისუფლად ვგრძნობ თავს, ვიდრე ამ გამოკეტულ სახლში. ვერ გამოვივა, რა არის იმაში მიუღებელი, რასაც ჩემი მეგობრები მიკეთებენ. თქვენ რა, არ მოგწონთ ისინი? სამაგიეროდ მე მომწონს. ნუთუ ვერ ხედავ, ცუდად ვარ? სხვა დროს განვარდობთ ეს საუბარი.

თენგიზი: არა, შვილო! ახლავე გეტყვი პირდაპირ, რისთვისაც დავიძახე. მოსმენა ხომ შეგიძლია? კარგად დაიმახსოვრე, სადაც არ უნდა იყო, იმის გამო, რომ მე შენი მამა, კრიმინალური პოლიციის უფროსი ვარ, დანაშაულს არავინ გაპატიებს. არ გადადგა ისეთი ნაბიჯი, ხვალ მოსანანიებელი გაგიხდეს. დღეს სხვა დროა. იცოდე, ჭკვიანად იყავი, შვილო, ყველაფერი კარგად იქნება.

თენგიზი წამოდგება, წასასვლელად მოემზადება, სოსიკო ბორჯომიან ბოთლს მოიყულებს დალევის და ცარიელს მაგიდაზე დადებს. უკვე კარებთან მისული თენგიზისკენ შემობრუნდება.

სოსიკო: მოიცა, მამაჩემო, შენ ახლა არსადაც წახვალ. თუ გულახდილი საუბარია, მაშინ მეც უნდა მომიხმინო.

თენგიზი შეჩერდება, მომეყურაო, გაიფიქრებს. სოსიკო კარებისკენ გაექანება, გამოაღებს და ყვირის.

სოსიკო: დედა! დე-დაა! შემობრბის დაფეთებული დარეჯანი.

დარეჯანი: აქ ვარ, შვილო, დედა გენაცვალს, რა მოგივიდა?

სოსიკო: მოდი აქ, დედა. მე ახლა რასაც ვიტყვი, შენც უნდა გაიგონო.

დარეჯანი: ეს შენ ხარ, სოსიკო? რა დღეში გაქვს ნერვები, შვილო?

სოსიკო: კი, დედა, მე ვარ. კმარა, მორჩა, მეტიც მოთმენა აღარ შეიძლება, ამომივიდა ყელში.

თენგიზი დარეჯანისკენ შებრუნდება.

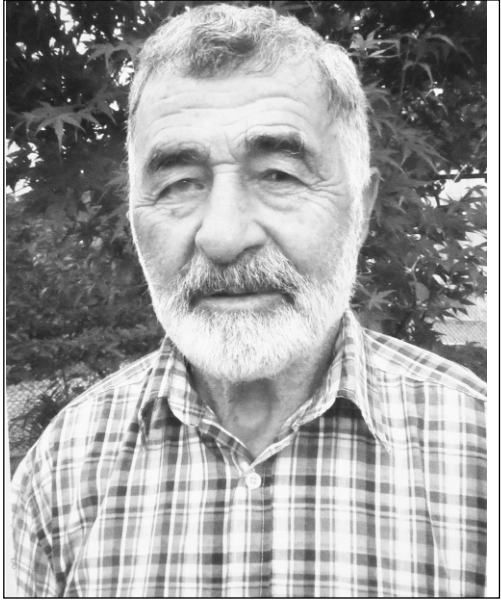
თენგიზი: დარეჯან, რა ხდება, ვერ გამოვივა?

სოსიკო: ახლავე გაგაგებინებთ ორივეს. ოღონდ, როდესაც საუბარს დავიწყებ, არ შემაწყვეტინოთ.

გაკვირვებისგან თვალბრუნებული თენგიზი თითქოს სიმშვიდეს ინარჩუნებს, სოსიკოსკენ მიბრუნდება, ჯიბიდან სიგარეტს იღებს და უკიდებს.

თენგიზი: საინტერესოა, ვისმენ, შვილო!

სოსიკო: ხოდა, ძალიან კარგი. უპირველეს-

სად, იმით უნდა დავიწყო, რომ ჩვენს ოჯახში ყოველი დღე ერთი და იგივე სცენარით იწყება. გათენდება თუ არა, ორივე გარბინართ, ორივე პირადი საქმით ხართ დაკავებული, მე კი არავის ვახსოვარ ამ სახლში. მე თქვენ ისევ ბავშვი გგონივართ. ამ დროს სულაც არა ვარ ბავშვი. შენ, მამაჩემო, ეს წუთია, ყველაფერი თქვი, რაც გინდოდა გეთქვა, მე კი არ მისმენ. თქვენ მხოლოდ ის გაინტერესებთ, სად ვარ, რას ვაკეთებ, ვისთან ვმეგობრობ, რესტორანში რატომ დავდივარ? აბა, რა გქნა, როცა ფაქტობრივად თქვენს სამოქმედო პროგრამაში არ ვწერივარ?! თქვენ იმასაც ვერ ამჩნევთ, რომ სულ მარტო ვარ. იქნებ გგონია, მამაჩემო, ყოველ დილით სასთუმალთან ფულები რომ მხვდება, ამისთვის მაღლობას გეტყვი? არა, ძვირფასო, სულაც არა ვარ მაღლობელი, თქვენ ისიც არ იცით, რატომ ვიყავი გუშინ რესტორანში, ჩემს მეგობრებთან ერთად. მე გეკითხებით თქვენ – დედას და მამას, რატომ უნდა გაეკეთებიათ ჩემს მეგობრებს თქვენი გასაკეთებელი? ნუთუ იმის ღირსიც არ ვიყავი, ერთი დღე ჩემთვის დაგეთმოთ, რადგან მეგრძნობ, რომ მეც მყავს მშობლები?

თენგიზი: ეს უკვე მეტისმეტია. შენ უმადურიც ყოფილხარ. რა გაკლია, ბიჭო, მითხარი, ჩაცმა-დახურვა, ფული, მანქანა, ან სხვა რამე?

სოსიკო: სითბო მაკლია, თქვენი სითბო!

თენგიზი: შენთან ახლა საუბარი ყოველად შეუძლებელია, გუშინდელი გაქვს გამოყოლილი. მაინც რას გეკითხებთ ის შენი მეგობრები ისეთს, რაც მე და დედაშენმა ვერ გავიგეთ?

სოსიკო: ე. ი. რას მიკითხებთ ჩემი მეგობრები, არა? ისეთს არაფერს, მაგალითად, ჩემმა მეგობრებმა გუშინ დაბადების დღე აღმინიშნეს. თქვენ კი არც მოგილოციათ.

სოსიკო დედა-მამას ირონიული ღიმილით გადახედავს და ჩქარი ნაბიჯით თავისი საძინებელი ოთახისკენ გაექანება. დარეჯანს თვალბრუნებით მოადგება, თენგიზი კი საგონებელში ჩავარდება.

დარეჯანი: ღმერთო, მომკალი! კი, ნამდვილად გუშინდელ დღეს დაიბადა, სოსიკოო, დედა ვარ ახლა მე?!

თენგიზი: ეს რა მოგვივიდა, დარეჯან, ასე როგორ გამოვთავყვანდით, ერთადერთი შვილის დაბადების დღე რომ არ გავგავსენდა?! როგორ დაკაცებულა, ეგ მამადალი...

დარეჯანი და თენგიზი შვილის საძინებელი ოთახისკენ გარბიან.

რედაქტორი:
თემურ მარშანიშვილი
tem52@mail.ru
599 373515

„კომპანიებმა უნდა ისწავლონ ქვიშა-ლორღის კანონიერი მოპოვება“

ალიონი. — ჩვენ არ ვართ წარმოების რეკეტორები, ჩვენ არ ვართ მართლები, ჩვენ არ ვებრძვით წარმოებას, ვცდილობთ ჩავატაროთ მონიტორინგი და გამოვასწოროთ ხარვეზები, კომპანიებმა უნდა ისწავლონ ქვიშა-ლორღის კანონიერი მოპოვება, — ასე დაიწყო თავისი ანგარიში ოზურგეთის დემოკრატიული ჩართულობის ცენტრში გამართულ პრეზენტაციაზე გარემოს-დაცვითი ორგანიზაცია „ეკოს“ თავმჯდომარე **ირმა გორდელაძემ**.

— წილის ეროვნულ სააგენტოში 5-ათასიანი აუქციონები იმართება, ასე ათასები ისე მიდის.

კორუფციასთან გვაქვს საქმე. ახლა „დიდი თურქობა“ დაიწება გურიის მდინარეებზე. 6 მილიონი კუბური მეტრი ქვიშა-ლორღი უნდა ამოიღონ. ზედამხედველობის ინსპექტორები ყველაზე უუნარო და უფუხეცია — თქვა მან.

მანამდე კი პროექტის იურისტმა **გიგი მასარაძემ** წარმოადგინა „ქვიშა-ხრემის მოპოვების პრაქტიკა გურიის რეგიონში: „მონიტორინგის მიგნებები და რეკომენდაციები“.

ამ პროექტის კიდევ ერთმა წარმომადგენელმა **ლევან მგელაძემ** საკანონმდებლო ხარვეზებზე ისაუბრა, რაც 2016 წლიდან წყლიდან

ინერტული მასალების ამოღებას უკავშირდება. მისი თქმით, ქვიშა-ლორღის უკონტროლო ამოღების შედეგები 10 წლის შემდეგ დადგება.

— სისტემურ დანაშაულთან გვაქვს საქმე. სახელმწიფომ უნდა აიღოს პასუხისმგებლობა ამ საკითხზე 38 კომპანიაზე ლიცენზიის გაცემა, ესაა კრიმინალი, — განაცხადა ლეიბორისტული პარტიის ოზურგეთის ორგანიზაციის თავმჯდომარე **დავით მამალაძემ**.

დიალოგში მონაწილეობდნენ: ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის მერიის წარმომადგენელი **ირინა ინარიძე**, იურისტი **გორა ბიბისტარიშვილი**, პარტია „ევროპული საქართველოს“ ოზურგეთის ორგანიზაციის თავმჯდომარე **მიხეილ გოგოტიშვილი**, ურუნალისტი **გორა ჭანიშვილი**, კომპანია „სამი ძმა“ ერთ-ერთი დამფუძნებელი **კახა ჩხარტიშვილი**.

— ის, რა კანონებიც ძალაშია, იმი-თაც შეიძლება წესრიგი დამყარდეს და მდგომარეობა რადიკალურად გამოსწორდეს — განაცხადა ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სივრცით-ტერიტორიული დაცვამარების კომისიის თავმჯდომარე ლავრენტი ბიგვაკამი.

პრეზენტაცია ნარჩენების მართვის საკითხებზე

18 აგვისტოს, ახალგაზრდა პედაგოგთა კავშირის საკონფერენციო დარბაზში ძალადობისაგან დაცვის ეროვნული ქსელის გურიის რეგიონულმა კომიტეტმა და ასოციაციამ „ქალები რეგიონის განვითარებისათვის“ ნარჩენების მართვის საკითხებზე შემაჯავებელი პრეზენტაცია გამართა რომელიც ძალადობისაგან დაცვის გურიის რეგიონული კომიტეტის თავმჯდომარე **მაია ბერიძემ** წარმოადგინა.

მაია ბერიძემ განაცხადა, რომ კოალიციამ განახორციელა პროექტი „ნარჩენები და გარემო“, რომელიც მიზნად ისახავდა ოზურგეთის 2018-2022 წლების მუნიციპალური ნარჩენების მართვის გეგმის რამდენიმე ამოცანის შესრულების მონიტორინგს, რომელიც უნდა განხორციელებულიყო 2020 წლამდე.

ამ პროექტის მიზანი იყო ევრო-

კავშირთან ასოციაციების ხელშეწყობით გათვალისწინებული ნარჩენების მართვის ეროვნული სამოქმედო გეგმის განხორციელების ხელშეწყობა.

შემდეგ კი, მოწვეულმა ექსპერტმა გარემოსდაცვითი საკითხებში, გარემოსდაცვითი კომპანია „სამის“ თავმჯდომარე **თეიმურაზ კვაჭავაძემ** გაანალიზა სამოქმედო გეგმით გათვალისწინებული სამუშაოების შესრულება.

ნარჩენების მართვის საკითხებზე გამართულ დიალოგში მონაწილეობდნენ ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის მერიის წარმომადგენლები **ირინა ინარიძე** და **ნინო კვაჭანტირაძე**.

ეს საიტერესო პროექტი ევროკავშირმა დააფინანსა, თანადაფინანსებელია კონრად ადენაუერის ფონდი.

სულთათანა

ბადრი ინგოროყვა

40 დღის წინ გარდაიცვალა ცნობილი ხელოვანი, ანსამბლ „შვიდკაცას“ წევრი ბადრი ინგოროყვა.

გთავაზობთ წერილს „სიმღერა-სულის საზრდო“ რომელიც ურუნალისტ ეთერ ქაღიშვილის წიგნში „ელესა“ დაიბეჭდა:

„მინდოდა სხვა უანრითაც დაწერილი წერილები დაბეჭდილიყო ამ წიგნში. ვისთვის მეთხოვება? ფიქრი ია თავდამაძისკენ გამეძევა. ლამაზ ჩანახატებს აკეთებს. ახლა წერილის დაწერას ისევ ვთხოვ, ფანრს არ ვახსენებ.

— ვისზე გავაკეთო წერილი? — მკითხა თხოვნის პასუხად.

— ბადრი ინგოროყვაზე.

ტელეფონის ნომერი ვუთხარი და... გთავაზობთ ამ შეხვედრა-საუბრის ჩანაწერს.

* * *

შეგძლებ? — ეს იყო პირველი კითხვა, რომელიც ამ თხოვნის მოსმენისას გამიჩნდა, თურმე, ამ შეცხუნებას ჩემი რესპონდენტი სატელეფონო საუბრისას მომიხსნის, შეხვედრის შემდეგ კი, წერილის დაწერასაც დაუტვირთავად შემადგლებინებს.

— რა არის სიმღერა ბადრისთვის?

— გურული სიმღერა უნიკალური

ფენომენია, რაც სულის საზრდოა ჩემი! შეიძლება თქვა ამაზე გააზრებულად და მორგებულად?!

— როგორ დაიწყო მისი სიმღერისეული გზა?

— ხელოვნებაში მოვედი ცეკვით. 8 წლის ბიჭმა, თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრში, ქართული ცეკვის შესრულებისთვის მივლე უმაღლესი ჯილდო.

— მერე, სიმღერას თავის სასარგებლოდ გადაუწონია ცეკვა. ცნობილი მომღერლების, მაკვანთელის მამა-შვილის ილარიონ და ტრისტან სინარულიძეების ნათლულად მიანდა თავი. ამ ოჯახის მაღლი ჩემზე გადმოვიდა და ჩემი ცხოვრება მთლიანად შეცვალა.

— რა ივლისხმება ამ შეცვლაში?!

— 1961 წელს ანასეულის ინსტიტუტში ვიყავი სადიპლომო ნაშრომის შესასრულებლად. 14 იანვარს, კალანდობას, თოლა-ბურთაობაში ვეჯდებოდი ერთმანეთს ბიჭები. მაშინ კომკავშირის მდივანი იყო გენიალური ზაურ ბოლქვაძე... ჩვენი შეხვედრა და გაცნობა პიანინოსთან მოხდა, მერე, გიტარაზე დაუკარი. მოისმინა, მოეწონა. მე ხალხური შემსრულებელი ვარ, ამიტომ ნოტებით სიმღერის შესრულება არ შემიძლია. სხვა რიტმით ვუკრავდი გურულ სიმღერას..

მერე გახდა ანსამბლ „შვიდკაცას“ წევრი. მღეროდა დიდებულ მომღერალთ მიხეილ შავიშვილთან ერთად, „ნადურით“ მსოფლიო მოვიარე. იგი ხომ 34 წელი „შვიდკაცას“ შეუცვლელი წევრი იყო.

საოცარი სივარულით იხსენებს ანასეულის ინსტიტუტის დირექტორს, ბატონ ვახტანგ ჯავახიშვილს.

— ჩემი გენერალური სპონსორი იყო. ხშირად დადიოდი გასტროლებზე. ის კი, ხელფასის შენარჩუნებით „მათავისუფლებდა“ სამსახურიდან... რას მივხდი გასტროლების დროს?

— ქართული სიმღერა მსოფლიო პოლიფონიური სიმღერის მეფეა!

1993 წლიდან „ელესაში“ დაიმკვიდრა ადგილი. 10 წელი „ელესას“ განუმეორებელი ბარიტონი იყო.

გარდაიცვალა ბატონი ვლადიმერ ერქომაიშვილი და...

ჩემო მოსაუბრე გაირინდა, თითქოს, დიდი სიმღერის ძალამ შეაკრთო და წარსულში დაბრუნდა.

— რა იყო მერე? უბრალოდ, ღზინის მაგიდის მომღერლად დავრჩი! თუმცა, არც ის მაიწყდება, ბატონ ანზორ ერქომაიშვილის დავალებით, ოზურგეთში, 90-იან წლებში, ეთნოგრაფიისა და ფოლკლორის ბავშვთა ანსამბლი რომ შევქმენი.

ბავშვების ხსენებამ გადამწყვეტინა ბავშვობაში დამებრუნებინა...

დედულეთი, ძიმიითი და მომღერალი ძმები ხინთობიძეები გაიხსენა. ბებია და ბაბუას სახლში უყვარდა ასვლა. ამღერებელი ოჯახი სინარულით აესებდა, ცდილობდა, ბავშვური ხმა უფროსებისთვის „მოერგო“ — აკი შეძლო კიდევ.

მამაც, ილიაც ოჯახის მომღერლად ითვლებოდა.

მერე ცოლი შეირთო — მუსიკის მასწავლებელი მერი თოდრაძე. ბიჭებიც გაჩნდნენ — ილია და კახა. თავისებურად შეერწყა ერთმანეთს ხალხური და კლასიკური, თუმცა, კახა უფრო ხალხური სიმღერებით იყო გატაცებული.

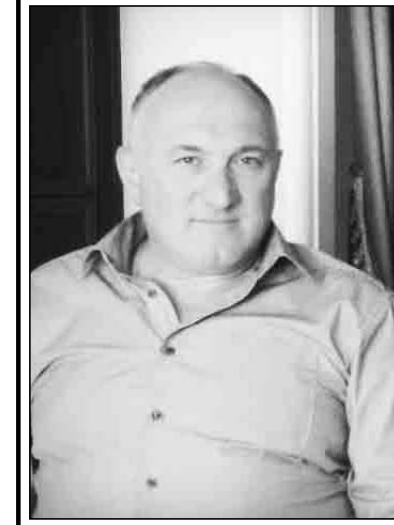
შვილები და შვილიშვილები ახლა საზღვარგარეთ არიან.

— პატარებმა იციან ქართული?

— ქართული იციან და სიმღერაც. ტელეფონში ქართულ სიმღერას რომ გავიგონებ..

ეს მართლაც ბავშვობაში დაბრუნებაა. დაბრუნება რომ არ უწყვიია, ისეთი ძალაა, ამ ძალას სიმღერა ჰქვია, სიმღერა, რომელიც ბადრი ინგოროყვასათვის სულის საზრდოა.

ია თაგლუშაძე

საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტროს სამეცნიერო-კვლევითი ცენტრის და ადამ ბერიძის სახელობის ნიადაგის და სურსათის დიაგნოსტიკური ცენტრის თანამშრომლები თანაუგრძობენ ჯილდა ლოლაძეს და ზაურ გაბრიჩიძეს უსაყვარლესი შვილის, დიდებული პიროვნების, ღირსეული მოქალაქის შალვა (შუქრი) გაბრიჩიძის გარდაცვალების გამო.

გაზეთ „ალიონის“ რედაქცია თანაუგრძობს ელდარ მდინარაძეს ძმის ავთანდილ მდინარაძის გარდაცვალების გამო

იყიდება
60 მმ-იანი რკინის მილები
(ფასი უმთავრესებით)
დარეკით: 593 28 21 19

სტუდენტური კარვების ძალაში დაბა ბომისმთაზე

ალიონი. თავისუფალი და აგრარული უნივერსიტეტის 50 სტუდენტი კურორტ გომისმთაზე იმყოფებიან, ისინი კარვებში ცხოვრობენ და კურორტის კეთილმოწყობაში შეაქვთ თავიანთი წვლილი.

– მაგრამ გვეხმარება. მშენებარე ეკლესიის მიმდებარე ტერიტორია უკვე გაწმინდეს ე.წ. „კოლებისაგან“, რომელსაც უპასუხისმგებლო მოკლაქეები „საგარაკო ნაგებობის“ მშენებლობის მიზნით მალულად აკეთებენ, – გვითხრა ოზურგეთის მერის წარმომადგენელმა კურორტ გომისმთაზე **ბესიკ ლომინაძემ** და სტუდენტების ნახვა გვირჩია. ჩვენ სტუდენტების ერთ ჯგუფს შევხვდით.

– ძალიან მოგეწონს აქაურობა, მაგრამ მთელი კურორტი ისეა

გვითხრა მან.

– აგრარული უნივერსიტეტის სტუდენტი ვარ. ჩემი წინაპრები წარმოშობით სოფელ ერკეთიდან არიან, მაგრამ პირველად ვარ გურიაში. სტუდენტების უმრავლესობა თბილისელები ვართ, არიან ქუთაისელი და ბათუმელი სტუდენტებიც. ძალიან გვიყვარს ბუნება და არ მოგეწონს, როცა მას ხელოვნურად ასახიჩრებენ, – გვითხრა თბილსელმა **გიორგი კალანდაძემ**.

– მეც პირველად ვარ გურიაში. წარმოშობით რაჭიდან ვარ და არ მეგონა, რაჭის სილამაზის შემდეგ ასე მოვიხიბლებოდი რომელიმე კუთხით, მაგრამ აქ საოცარი ბუნებაა, ლამაზი მთები, ამინდი რომ იქნება, ჭინჭაოს ტბას მოვიზიარებ. მინდა მომავალშიც ამოვიდეთ აქ, – თქვა თავისუფალი უნივერსიტეტის სტუდენტმა **ზურაბ რეხვიაშვილმა**.

სტუდენტები მოგვიყვანენ, რომ ისინი აქ ასაკოვან დამსვენებლებსაც ეხმარებიან პრობლემების მოგვარებაში. თავად ჰქონდათ კურიოზი, როცა მათ საველე კარავში, იქ სადაც სადილ-ვახშამს ამზადებენ, ძროხა შევიდა და საკვების მარაგი გაუნადგურათ.

სტუდენტების ასალი ჯგუფი 3 დღის შემდეგ ჩაანაცვლებს მათ. სტუდენტური ბანაკი გომისმთაზე სეზონის ბოლომდე იქნება.

ე.წ. „კოლებით“ მონიშნული, კარვების დასადგმელად ადგილის შერჩევა გავიყვინდა, – თქვეს მათ მხვეთან საუბარში.

ჟუჟა ხაჭაპურიძე, თავისუფალი უნივერსიტეტის დოქტორანტი და ლექტორი, ჯგუფის კოორდინატორი: „50 სტუდენტი აქ როტაციული წესით იქნება. 10 დღის შემდეგ აქ შემდეგი ჯგუფი მოვა. მთავარი მიზანი ის არის, რომ სტუდენტები ისწავლიან საველე პირობებში ცხოვრებას, უფრო გაიცნობენ ერთმანეთს და იბრძობებიან გადარჩენისთვის. დავასუფთავებთ გარემო, ეკლესიის მიმდებარე ტერიტორია გაათავისუფლებთ „კოლებისაგან“, რაც უკანონო ქმედებად მიგვაჩნია. ძალიან ყურადღებიანი დაბის გამგებელი გვყავს, პოლიციაც გვაქცევს ყურადღებას, –

„მოძრაობა საინფორმაციო ცენტრი ბორბლუხე“ შეკვეთილის დენდროლოგიურ პარკს ეწვია

ეს არის ოზურგეთის მუნიციპალიტეტისთვის, გაეროს განვითარების პროგრამის მიერ დაფინანსებული პროექტის ფარგლებში, დამზადებული საინფორმაციო ბრენდირებული ავტობუსი, რომელიც ტურისტული მიმართულებით ახორციელებს სხვადასხვა საინფორმაციო კამპანიას.

ავტობუსი მთისა და ზღვის კურორტებზე, რეკრეაციულ სივრცეებში, გამოფენებსა და ფესტივალებზე დაინტერესებულ პირებს მიაწვდის ინფორმაციას სხვადასხვა ტურისტული ადგილმდებარეობის, შავიზღვისპირეთში გასართობი აქტივობების, მუნიციპალური პროექტების: „ჩაის გზა“, „ჩხავერის ისტორია“ და გურული ფოლკლორის მასტერკლასების, მასპინძელი საოჯახო სასტუმროებისა თუ ადგილობრივი კულტურის შესახებ.

ალსანიშნავია, რომ ავტობუსი აღ-

ჭურვილია პროექტორით და ეკრანით. პროგრამის მიზანია, არა მარტო უხვო ტურისტებს მიაწოდოს ინფორმაცია, არამედ ხელი შეუწყოს შიდა ტურიზმის განვითარებას.

საინფორმაციო კამპანია ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის მერიის, ეკონომიკისა და ქონების სამსახურის ხელმძღვანელის ალექო მამუშვილის, ტურიზმის განყოფილების ორგანიზებით და ადგილობრივი ვიდეების დახმარებით განხორციელდა.

პროექტი შეკვეთილის დენდროლოგიური პარკიდან დაიწყო და გურიის სხვადასხვა ტერიტორიაზე გაგრძელდება.

ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის მერია, მადლობას უხდის შეკვეთილის დენდროლოგიური პარკის ადმინისტრაციას მხარდაჭერისთვის.

გომისმთა – კურორტი ღრუბლებს მიღმა

გომის მთა დღითიდღე პოპულარული ადგილი ხდება ქართველი (და არამარტო) ტურისტებისთვის. ბოლო წლების მონაცემებით, კურორტი გომის მთა უფრო და უფრო მეტ დაინტერესებას იწვევს უცხოელ ტურისტებში, მისი სილამაზით და უნიკალური ბუნებით, რაც სამომავლოდ ხელს შეუწყობს ამ კუთხის

განვითარებას და ინფრასტრუქტურის მოწყობას. გომისმთას აქვს დიდი პოტენციალი – გახდეს არამხოლოდ საზაფხულო, არამედ ზამთრის კურორტიც. გომის მთაზე, ისევე როგორც ბახმაროში, პოპულარულია ტიპური ხის სააგარაკო სახლები. გომისმთა ცნობილია, როგორც ღრუბლებისა და

ნისლების სამეფო, რაც გამოწვეულია ტენიანი ჰავისგან. დამსვენებლები და მოგზაურები კურორტს ხშირად ამ მიზეზით სტუმრობენ, ადიან შემადლებულ გორაზე საიდანაც თვალწარმოტაცი ხედი იშლება.

გომის მთის ჰავას უნიკალური სამკურნალო თვისებები გააჩნია. კურორტის სამკურნალო ჩვენებები: სუნთქვის ორგანოების არატუბერკულოზური ხასიათის დაავადებები, ქრონიკული ბრონქიტი, მშრალი ბრონქიტი, მეზენტერიული ბრონქული და პერიფერიული ლიმფური ჯირკვლების ლიმფადენიტი, ქრონიკული ტუბერკულოზური ანთებითი პროცესების დახურული ფორმები, რაქიტი, მეორადი ანემია, ბრონქული ასთმის მსუბუქი ფორმები.

გომისმთა მდებარეობს მესხეთის ქედის ჩრდილოეთ

ფერდობზე, მდინარე ბუჟუჟის ხეობაში, ზღვის დონიდან 2100-2500 მეტრის სიმაღლეზე. რელიეფი მთაგორიანია, კლიმატი კი საშუალო მთის.

ზამთარი ცივია და უხვთოვლიანი, ზაფხული ზომიერად გრილი. ზამთრის საშუალო ტემპერატურაა - 5 C, ხოლო ზაფხულში საშუალო ტემპერატურაა 13-18 C.

მანძილი დედაქალაქიდან 340 კმ-ია, რაიონულ ცენტრ ოზურგეთიდან 33 კმ.

გომისმთის გზა არ არის მოასფალტებული, თუმცა ნებისმიერი ტიპის მანქანითაა შესაძლებელი მისვლა. ამჟამად დაწყებულია ბუჟუჟისი-გომისმთის საავტომობილო გზის რეაბილიტაციის მოსამზადებელი სამუშაოები.

7 დღის ამინდის პროგნოზი

მზა, ღრუბელი +14+23 24 აგვისტო ორშაბათი	მზა, +16+25 25 აგვისტო სამშაბათი	მზა, +16+26 26 აგვისტო ოთხშაბათი	მზა, ღრუბელი +16+25 27 აგვისტო ხუთშაბათი	მზა, ღრუბელი +14+23 28 აგვისტო პარასკევი	მზა, ღრუბელი +15+23 29 აგვისტო შაბათი	მზა, ღრუბელი +15+24 30 აგვისტო კვირა
--	-------------------------------------	-------------------------------------	---	---	--	---